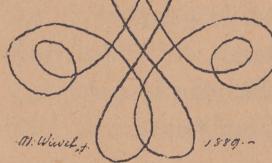

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 mm

M. Winckel 1889.

D en bekjendte Husmandsvise i 15 Vers.

Mel.: Jeg vandred ved Soen en stille Aftenstund.
En Husmand udi Norge han har det ei
faa godt,
For Bladsen skal han slide, om det gaar
noe faa godt,
Ja 8 Skilling Dagen, om Vaaren han da
faar,
6 naar det er Vinter, det kan du tro forslaar.

V box 15:427

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30 40 50 60 70 80 90 300

0

Men naar det blir Slaatten, da har han op til 12,
Da faar han fuld Erstatning for lave Winterfold,
Da kan du tro en Husmand sin Blads betaler fort:
Da kan han kaste Sorgen og al Bekymring bort.

Men bliver Husmand nödig, til Verten han da gaar,
Da faar han dyrt betale de Smuler han nu faar,
Ja hver en Pris paa gammelt de er jo godt og vel,
Men Husmands Lon den samme, ja Pøller ta' sligt Stel.

Narvaagen maa han voere og taale Rim og Frost,
Og albrig skal han klage paa nogen simpel Rost;
Thi Sugel faar han sjeldan, som Kjød og Fleks og Smor,
Men Sild og Grød og Belling en bedre Virkning gjør.

Det hender undertiden, at Husmand Kafffe faar,
Men den er kogt paa Grudden, som att paa Kjelen staar,
„Jeg tror man neppe skjønner, at Kaffen min er veik,
Den er jo kogt paa Kjelen, aa jammen er den heit“.

Ja Husmand skal indsættes, kun bare Aar for Aar,
Ja bare for en Prove og se hvordan det gaar,
„Hvis han sig da forbryder, da vil jeg passe paa,
En ny Husmand indsætte, og du skal herfra gaa“.

En Bonde, som har mange Husmænd paa sin Gaard,
Faar Arbeidet udført paa ganske ringe Kaar,
Til Verten skal han løbe, saa tidt som Bud han faar,
Og hvis han vover troite for Reslemang han faar.

Ja nok af slige Bonder udi vort Klippeland,
Som elsker godt det Fag, at plague Arbeidsmand;
Men om de sig betenkte, de gjorde det ei saa,
At Tjenere og Husmænd som Slaver nu maa gaa.

To Dage i hver Uge skal høre Husmand til,
Men blir han hjemme længre, da bliver Bonden vild,
„Det bliver vel det bedste, jeg Lensmand ta'r med mei
Og gaar til Husmands-Slussen og danser Huskomhei“.

Naar denne er udkastet, saa Hytten den staar tom,
Saa er det vel en anden, som sættes i hans Rom,
Han faar de samme Negler som den, der var der før,
Og hvis han derpaa kjegler, saa faar han samme Kjør.

Til Slutning maa jeg sige, det er jo ikke godt
For den, som gaar og træller, det er jo meget smaat,
En Husmands Lon er liden, det maa I skjonne paa;
En Husmands Rost er simpel, det kan I godt forstaa.

Dertil saa vil jeg lægge en Linje eller to:
Vor Husmands Rost i Norge er ingen Mand for go'
For Bonden skal han trælle saa længe han formaar,
Og saa paa Omgangslægden, det blir hans sidste Kaar.

Det er saart at skue den simple Arbeidsmand,
Hvor ynklig han træller for den bedre Stand;
Saa længe han har Kræfter, saa gaar det nok saa bra,
Men naar han mister Helsen, vil ingen hanem ha'.

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50

0
mm
10 20 30 40 50 60 70 80 90 100
30 20 10 200 90 80 70 60 50 40 30 20 10 100 90 80 70 60 50 40 30 20 10 20 30 40 50

De Rige udi Gjæstebud tids reiser til hin'an,
Da burde de betenke den simple Arbeidsmand.
De burde gjøre Vytte med hannem blot et Nar,
Saa tror jeg at mod Slutningen, de bedre dei forstaar.

Ja Visen har jeg digtet, men Navnet er ei sat,
Og hele Husmands Stilling har jeg paa Hjærtet lagt,
Men hertil vil jeg sige, at Visen taler sandt:
Thi Mægtige og Rige gjør Arbeidsmand til Fant.

Pris 10 Øre.

Tilførsels i Boghandelen i Pilestrædet No. 5, Kristiania. 1894.

Tykt i Nikolai Olsens Bogtrykkeri, Stortorvet 6.